

יום הכהנים פרק שני יומא

פה. עין משפט גר מצוה

פָא א ב ג ד מֵי פְעִיר
מַלְכָה קְרֹבֶת לְהַלְלָה
כָל יְסֻדּוֹתָה עֲשָׂרָה קֵץ
ל' כְּפָרְבָּן :

פָב ה מֵי פְעִיר מְלָאכָת
צָבָת לְלָבָב קְרֹבֶת קֵץ
לְגַוְון קְרֹבֶת קְרֹבֶת קְרֹבֶת
צָבָת שְׁעִיר :

פָג וְיַיְהָ כְּבָרְבָּן
כָל כְּבָרְבָּן גַּוְון קְרֹבֶת
טוּמָם עֲשָׂרָה קְרֹבֶת קְרֹבֶת
ה:

פָד ז מֵי פְעִיר מְלָאכָת
צָבָת קְרֹבֶת צָבָת עֲשָׂרָה קֵץ
קֵץ כְּפָרְבָּן :

ר' בינו חנאנא
מי שבטה עלי מפלגה
ספק הוא שם ספק איןו
שם, ספק דר ספק מן,
ספק נובי ספק שעיאל
מקחין לילו, מנאראו מה
מקחין עלי, מזאשו מה
יניהו. קומינען פשטו
לדי ר' יונה גדר בוקע ליש
דארו שמיעת שמאלין
את הות השפבי הדרילק.
הכא מודרא שאמ זמאו איז
מת יוניהו, פשטו איז.
תיר' עד הילן בודק עד
טברון ורבנן ומואדרן עד
חותמו בר. ורבנן עליונין
מיטין לא אמר שבדר
מורו התהנותין. מעשה
ההיא וברבנן ומואדרן עליונין
מיטין והחותנות היינן.
אמר רב פפא מהליך
בשבדר מיטה עלעלן,
שלא אמר קין שאן
חויזו באיטיבו בכר מן,
אלא יציך בודק עד
חויזטן. אבל דברך
מגלה מלבה כוון שרוב
בורסווין ואין לו תחיה
תוב אליך דרייך, שנאמר
אל רשד נשמה זו ויח
באיין יניין לפיקוח ופש
שדורה את השבת, כר,
אסיקין טבאלול ואמר
אשר יעשה טבאלול האדים
חויך בכם ולא שמוטה
חויך בכם ולא שמוטה

לפקח היגן אינו בן. **צפוקם** נפקח מהר. **נכפס** ולמ' **כיממות** נכס סגול יי' **האכילים** נבילות. ול'

ו את הגל כי איתמר
אם רוב כתויים כתוי
וחות נפש אינו כן אם
ילכתא אמר רב פפא
רוב ישראל שראל
לו אבדתו מכחza על
בתה אמר ריש לקיש
א דגנחויה תורה דידן
ה ונשקל לא צריכא
ורא דידן פלאנו היב
ה איתני ראייה דלאו
שנפל עלייו מפולח
יא קאמר לא מביעיא
שם דאי איתה חי
לו ספק חי ספק מות
ספק חי ספק מות
ק כתוי ספק ישראל
פ' לפוקחים; מצאוו חי
לחי שעיה; ואם
טמא לא צריכא ^(ט) לר'
אין מצלין את המת
בי יהורה בן לקיש
המת מפני הדליקה
קריש לא קאמר אלא
מותו אי לא שרית ליה
יל לא שרית ליה מאוי
מן עד היכן הוא בודק
עד לבו ברך ומצא
כבר מותו תחתוניים
ים מותים ותחתוניים
י תנאי דתניא ^(ט) מהוכן
בר ^ט מעעיامي אתה
השליבי אבל שאל

שרשו אלך ואילך
עד כאן לא קא אמר
לענין יצירה דכל מידי
יעיקר חיותא באפיה
סמתה רוח חיים באפיו
ממתה למעלה אבל
נון לה עד חוטמו שוב
שר נשמתה רוח חיים
شمמעאל וובי עקיבא
מהלכין בדרכן ולוי^๕
אלכין אהרונה נshallה
נענה ר' ישמעאל וא
בא ספק על נפשות
תשתקל מישראל נתן
ה ר' ואמרו^๕ וכי יוד
רב רב הובא אמר

(๖)

משלו שואלא גור מודי אשר חלוקה נזון דבון כל ר' עוזיריה דרייה השמלה גינינה רת נועה בר ברכות

הגנ. קהן מל למס רוע יבר
"צ' גרווע כומיס: חיינו כן.
וי' פיל怯טה. הו כוותי הליינט 7
דמואה נסחיוו ולבמי היל怯
הו...

(ט) סכם מג': מוקטנת
סתמה פ"ז ר' (ט), (ט) סכם
מג': מוקטנת פ' (ט) סוכת
הה' (ט). מוקטנת פ' כ' מתקבָּל
ונדרך ערך קיד' ל' (ט).

(ט) מוקטנת נלי סכלה פ' גנוּן
ס' מוקטנת קיד' גנוּן שבס
מוקטנת קיד' לפיקון סכלה
נו' מוקטנת שבס סכלה נלי סכלה
בכון מולדות), (ט) סכמת ג'.
ו' (ט) מוקטנת, (ט) ס' גובי לה' (ט)
מכתמי, מוקטנת ד' (ט) בכ' (ט).
(ט) עשי' מוקט' צ'ק' כ' (ט).
ל' (ט) ס' כ' (ט).

תורה אור השם

2. גזע נורא והשליכי
ושאי על שפיהם קינה כי

**מאמץ יי' וטש את דור
עברתו: ירמיהו ז כת
3. כל אשר נשחת רוח
חחים באפיו מבל אשר**

בררכבה מותה:
בראשית ז כב
4. אם במחתרת ימצע
האגבּ והכה ומות אין לו
דרמיים:
5. וכי יוד איש על רעהו
ללהרגו בערפה מעם
מבuchi תקננו למות:
שמות כ איד

גלוין הש"ם
ד"ש – ד"ה ולוי הסדר.
 לא פורש ל. עי' ברכות
 כ"כ: עט"ז ד"ה מ"ה מנעמת
 לילא ומ"ג: שם ד"ה ולא
 מעל מובחי אם התחלל
 בעבורותה. עי' נסח' מכת
 י. ג. לד"ס טעם יוחנן ו'ע':

הנחות ה' ב'
 (ט) נם ול' מיל' אלא
 לא' נ' י' מיל' נן נ' נק'ך:
 (ט') ר'ש' ד'ס' מומל' כ' כ'
 ס' מיל' ש' מיל' ש' מיל' ש' אלא
 לא' נ' י' מיל' נן נ' נק'ך:
 (ט'') ד'ר' ו' ס' ג' נ' י' מיל' ש' מיל' ש' מיל' ש' אלא
 לא' נ' י' מיל' נן נ' נק'ך:
 (ט'') ד'ר' ו' ס' ג' נ' י' מיל' ש' מיל' ש' מיל' ש' אלא
 לא' נ' י' מיל' נן נ' נק'ך:
 (ט'') ד'ר' ו' ס' ג' נ' י' מיל' ש' מיל' ש' מיל' ש' אלא
 לא' נ' י' מיל' נן נ' נק'ך:
 (ט'') ד'ר' ו' ס' ג' נ' י' מיל' ש' מיל' ש' מיל' ש' אלא
 לא' נ' י' מיל' נן נ' נק'ך:

מוספֶּת ר' שי

חומר ישנים

גבי רוד יטלהן נס סוה מוי
למיינקט נאַמײַוּמוֹ, כיוֹן
דעלפֿילָן צמְחָה עַל מִזְבֵּחַ קִיצָּן
לְמִימְרָא עַל רוד יטלהן דְּמִיכְיָה נֶה